

Δικορφυιώτικα Νέα

Δίμηνη εφημερίδα του Συλλόγου Δικορφυωτών Ζαγορίου

Τεύχος 60, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ '94. Υπεύθυνος έκδοσης: Δημ. Παπαγιαννόπουλος - Τ.Θ 42099, 121 10 Κ.Τ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ - Τηλ. 57.38.093

Η ΓΕΝΙΚΗ ΜΑΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Σε κλίμα αγάπης, κατανόησης, αλληλοσεβασμού και σύμπνοιας, πραγματοποιήθηκε η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας, στις 21 Αυγούστου 1994, στο παλιό μας Δημ. Σχολείο, στο Δίκорφο. Ήταν μια συγκέντρωση που ακούστηκαν πολλές απόψεις και λήφθηκαν σπουδαίες αποφάσεις για το μέλλον κυρίως του Δίκорφου.

Εκείνο, που μου έκανε μεγάλη εντύπωση αυτή τη φορά, ήταν η ευγενική και αθόρυβη συμμετοχή, ο σωστός και ολοκληρωμένος διάλογος, ο σεβασμός των απόψεων των άλλων (έστω κι αν ήταν αντίθετες ...) και η κατά πλειοψηφία λήψη των ορθών και αναγκαίων αποφάσεων.

Ελπίζω λοιπόν, το πρότυπο αυτό της Γενικής μας Συνέλευσης να παραμείνει ζωντανό γι' αυτό το μέλλον και τη σωστή λειτουργία του Συλλόγου μας γενικά.

Ελπίζω ακόμη τα συζητηθέντα θέματα και τις ληφθείσες αποφάσεις κάποιος εκ των παρασπώντων στη Γενική Συνέλευση Δικορφυωτών να παρουσιάσει και σχολιάσει σε προσεχές φύλλο των "Δ.Ν."

Η ενημέρωση τότε όλων μας θα είναι πλήρης και η γνώση των θεμάτων και προβλημάτων που συζητήθηκαν, θα μας οδηγήσει ασφαλώς μελλοντικά στη λύση τους.

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΛΕΚΚΟΣ
22.8.1994

ΕΝΔΟΚΟΙΝΟΤΙΚΑ

Ασφαλτόστρωση κεντρικού εσωτερικού δρόμου Δίκорφου

Παραμονή του Αϊ-Γιαννίου φέτος ο Πρόεδρος μας έφερε τα μηχανήματα και τα υλικά κι έγινε, σε μια μέρα, η ασφαλτόστρωση του κεντρικού εσωτερικού μας δρόμου, απ' της Γαλάνως το σπίτι, ως τη βρύση του Πάνω-Μαχαλά.

Το Δίκорφο πλέον λάμπει μ' αυτό το δρόμο. η καθαριότητα σε εντυπωσιάζει, η έλλειψη χωμάτων, χαλικιών και λάσπης σε ενθουσιάζει και ξεκινώντας κανείς από τον Πέρα-Μαχαλά φτάνει στην πλατεία και στην πάνω-βρύση χωρίς να λερωθεί, έστω κι σαν είναι καταιγίδα.

Ο δρόμος αυτός δείχνει και αποδεικνύει το νοικοκύρεμα που συντελείται στο χωριό μας απ' την κοινοτική μας ηγεσία κι ελπίζω σ' ένα ή δύο χρόνια να ολοκληρωθεί η ασφαλτόστρωση του δρόμου των οκτώ (8) μίλις χιλιομέτρων, που μας χωρίζει απ' την Ελάτη και να είναι το χωριό μας ένα τέλειο αντίγραφο των Άλπεων της Ευρώπης και της Ελβετίας.

Από μας τώρα τους Δικορφυώτες απορρέει το καθήκον, αυτό τον όμορφο και νοικοκυρεμένο εσωτερικό μας δρόμο, να τον κρατάμε καθαρό και ευπρεπή, ώστε η εσωτερική εικόνα του χωριού μας να είναι τέλεια και ολοκληρωμένη κι ο κάθε διερχόμενος ξένος (επισκέπτης ή τουρίστας) να το θαυμάζει και να το ζηλεύει.

Αναπαλαίωση και ανακαίνιση παραδοσιακών σοκακιών και δρόμων

Ο δρόμος απ' το Πγαδούλ' ως το σπίτι του Γ. Σορβάκου σχεδόν ολοκληρώνεται. Έγινε μια τέλεια και πλήρης ανακαίνιση και αναπαλαίωση τέτοια, που περνώντας κανείς έξω απ' το σπίτι των Πουρλαίων, της Λαΐας, των Κοτσιλαίων, του Τάσιου, της Νίδαινας, της Βασιλικής τ' Σουφιάς, τσ' Μπουντάρους, της Ρίνας τ' Σιώμ', τσ' Μέλπως τ' Τζόβα και τσ' Πιτσιλής, νιώθει ότι ζει στον παλιό, καλό καιρό του Δίκорφου...

Είναι ένα έργο, που ομορφαίνει, ανακαινίζει, αναπαλαιώνει και αναβαθμίζει το Δίκорφο και το κατατάσσει πλέον στους πρώτους παραδοσιακούς οικισμούς του Ζαγορίου.

Ομοίως ο δρόμος προς Κάτω-Μαχαλά ολοκληρώνεται (κατά τον ίδιο παραδοσιακό τρόπο) κι απ' την Πάνω-Βρύση, ως το σπίτι του Κ. Καρρά ολοκληρώθηκε.

Το Δίκорφο μ' αυτούς τους δρόμους πλέον πήρε καινούργια παραδοσιακή μορφή κι ελπίζω, ότι κι άλλοι παρόμοιοι δρόμοι μελλοντικά θα ενταχθούν στο ίδιο πρόγραμμα και θα συμβάλλουν στην τέλεια ολοκλήρωση του χωριού μας.

Ετοιμόρροπα σπίτια

Οσες φορές αντικρίζω (επισκεπτόμενος το Δίκорφο) ετοιμόρροπα, παραδοσιακά και εξόχου ζαγορειακού κάλλους σπίτια, ομολογώ ότι θα θλίβομαι και λυπούμαι πολύ. Συγχρόνως δε, διερωτώμαι, μήπως θα μπορούσε να υπάρξει κάποια λύση και σωτηρία γι' αυτά τα στολίδια του χωριού;

Ξέρω ότι υπάρχουν κληρονομικά και άλλοι πολλοί λόγοι, που αναγκάζουν αυτά τα παραδοσιακά αριστουργήματα να καταρρέουν και να αφανίζονται, να πεθαί-

νουν και να εξαφανίζονται. Όμως, μήπως (έστω και τώρα) μπορεί να γίνει μια προσπάθεια διάσωσης και σωτηρίας της τελευταίας στιγμής; Μήπως συγγενείς και φίλοι μπορούν να συμβάλλουν στη διάσωση αυτών των σπιτιών, που έχουν πλέον και οικονομική αξία και σημασία; Μήπως η κοινότητα και το κράτος θα μπορούσαν να παρέμβουν και να βοηθήσουν (οικονομικά, ή άλλως πως) σ' αυτή την πράξη σωτηρίας;

Απλάερωτηματικά θέτω, γιατί ξέρω καλά πόσο θα κλαίει ο Πέρα-Μαχαλάς, ο Πάνω και ο Κάτω, για την τυχόν απώλεια αυτών των εξαιρετών παραδοσιακών σπιτιών και πόσο θα χάσει το Δίκорφο, όταν δεν θα υπάρχουν πια, αυτά τα τρία-τέσσερα στολίδια.

Το πρόβλημα είναι μέγα για την Κοινότητά μας και την ιστορία της και η διάσωση συντήρηση και διατήρηση και του τελευταίου σπιτιού μας είναι επιβεβλημένη και αναγκαία.

Μικρά δοχεία απορριμάτων

Με πρόταση της τελευταίας Γενικής μας Συνέλευσης και πολλή όρεξη και καλή διάθεση του Δ.Σ. του Συλλόγου μας, το χωριό μας άρχισε ν' αποκτά και μικρά δοχεία απορριμάτων, για κάθε γωνιά και δρόμο του χωριού.

Ήταν άριστη η πρώτη προσπάθεια της Κοινότητάς μας για τα μεγάλα δοχεία, αλλά είναι σπουδαία κι αυτή, η δεύτερη, του Συλλόγου μας. Γιατί, κάθε παιδάκι και κάθε μεγάλος θα έχει την ευχέρεια και την ευκολία να ρίχνει το χαρτί της σοκολάτας του και το άδαιο πακέτο των τσιγάρων του μέσα στο μικρό δοχείο, που θα βρίσκει, (ελπίζω απ' του χρόνου κυρίως) σε κάθε δρομάκο και κάθε γωνιά και άκρη του χωριού μας. Και φυσικά, το καθήκον όλων μας (ας το επαναλάβω και μια φορά ακόμη) είναι να χρησιμοποιούμε τα μικρά και μεγάλα δοχεία και να αποθηκεύουμε εμπράκτως την ευαισθησία μας στην καθαριότητα και την καλή εμφάνιση του Δίκорφου.

Το περιοδικό "ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ"

Εδώ και αρκετά χρόνια κυκλοφορεί στα Γιάννινα (Σίνα 4 Τ.Κ. 454 44 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ) και σε όλη την Ελλάδα και το Εξωτερικό ένα αξιόλογο, ενημερωτικό, πλούσιο σε περιεχόμενο και σπουδαίο περιοδικό με τ' όνομα "ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ".

Είναι μέσον επαφής και επικοινωνίας των απανταχού της Ελλάδας και του κόσμου Ζαγορίσιων και διαβάζοντάς το κανείς ενημερώνεται για πολλά τοπικά μας θέματα, θυμάται πολλά του βιώματα και επικοινωνεί γενικά ζωντανά με τους συμπατριώτες του.

Θα άξιζε νομίζω κάθε Δικορφυώτης, δίπλα στα "Δ.Ν." να έχει κάθε μήνα κι αυτό το περιοδικό. Αν βρίσκεται δε στην ξενιτιά, τότε θα ζει με το "ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ", νυχθημερόν και θα νιώθει ότι βρίσκεται στο Δίκорφο, ή σε κάποιο άλλο αγαπημένο του χωριό.

Ο υπεύθυνος της στήλης των "ΕΝΔΟΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ"
ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΛΕΚΚΟΣ
2.9.1994

Και νέα διάρρηξη

Και νέα διάρρηξη από αγνώστους έγινε πρόσφατα στο χωριό μας. Κάποιοι (αλβανοί) άνοιξαν το σπίτι του Χάρη Βακολίδη, αφού έσπασαν τις αρκετά γερές, πίσω πόρτες του σπιτιού. Γεγονός είναι πάντως ότι δεν έλλειπε τίποτα από το σπίτι. Να δούμε πού θα πάμε μ' αυτήν την κατάσταση.

ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΙΣΩ ...ΣΤΟΝ ΠΕΡΑ-ΜΑΧΑΛΑ...

Ωρες-ώρες η φαντασία μου γυρίζει πίσω και αναπολεί και ξαναφέρει στη μνήμη μου όλα τα πρόσωπα του πέρα-Μαχαλά, που έζησα μαζί τους κι έχω βιώματα πολλά και αναμνήσεις.

Έτσι και χθες, παραμονή του Άι-Μηνά, πέρασα με τη φαντασία μου σ' όλα τα σπίτια του πέρα-Μαχαλά, χωρίς παράλειψη και λησμοσύνη κανενός.

Κι άρχισα απ' την κυρά-Φάναινα, δίπλα στο μεσοχώρι, που τη βλέπω να κάθεται στην πόρτα της και να καλεί όλους για μέσα. Δίπλα της, οι κόρες της, Ιουλία, Ευτυχία και Φίλω. Ο Κώστας λείπει στο στρατό κι ο μπάρμπα-Φάνης είναι ξαπλωμένος στο μαντζάτο.

Βγαίνοντας, δίπλα κοιτάζω τον Αριστείδη το Λέκκο, τον πατέρα του Τάκη, Σοφοκλή, Λευτέρη και Βασίλη. Η Αγλαΐα είναι στους Πουρλέους και η Μαριάνθη βρίσκεται στο Σκαμνέλι.

Και προχωρώ προς το Βασίλη το Μήτση, με τον Κώστα και την Αθηνά και τα παιδιά τους Γιώργο και Θωμά. Είναι όλοι κουρασμένοι, γιατί γύρισαν απ' τα Βαρκά, που έκοβαν ξύλα.

Από πάνω, στη βρύση του Σορβάκου αγναντεύω τον Αποστόλη το Μπαντάκα, με τη γυναίκα του τη Μορφία, να περιποιούνται τα κατσίκια τους. Δίπλα τους βρίσκονται τα παιδιά τους, ο Ναπολέων και η Φωτεινή.

Και, να στου Στάθη μπροστά η Θεανή με τον Ντίνο. Κάθονται στην εξώπορτα και συζητούν σιγά-σιγά. Μόλις γύρισαν απ' το Κάιρο μετά τον πόλεμο.

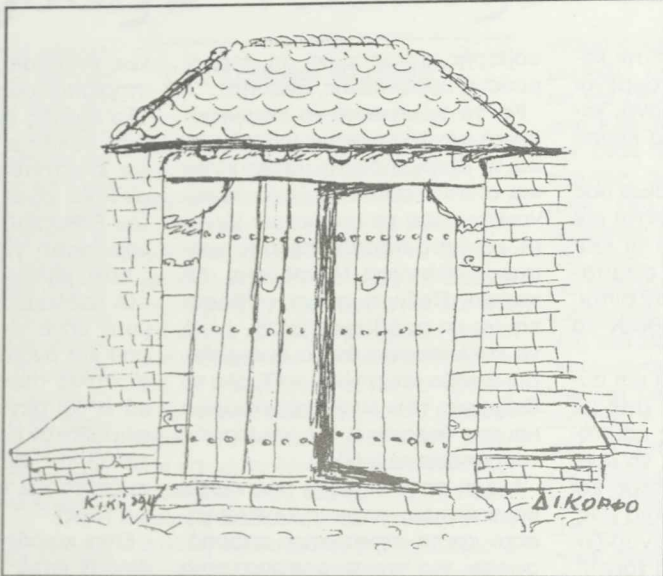
Όσπου φτάνω στους Σακελλαραίους. Το σπίτι είναι γεμάτο και πολύ ζωντανό. Λάζαινα, Καλλιρόη, Κώστας και Τόλης, Χριστόφορος και Κούλα βρίσκονται στην αυλή και κουβεντιάζουν.

Κάτω απ' αυτούς και δίπλα στις σκαμνιές, αγναντεύω την Κούλα του Σιωμ' και την Αμαλία, το Μπάρμπα-Τάκη και το Νώντα. Και δίπλα, στο κάτω μέρος είναι η Λότη με τα τρία της παιδιά, το Μάνθο, τη Σαπφώ και την Αλίκη, κατάκοπη απ' τη δουλειά και το σκληρό μεροκάματο στ' αμπέλι.

Προχωρώ και φτάνω στους Πουρλαίους. Ο Νίκος περιποιείται τα μελίσσια κι ο Νάσος φέρνει ξύλα στη φωτιά. Η Ρίκα και η Αγλαΐα μαγειρεύουν και η Χαρίσαινα, ως συνήθως, φωνάζει το Φρίξο και τον Αλέκο για να 'ρθουν...

Απ' εκεί βλέπω τη Θεμελίνα και το Θεμελή με τα τρία τους παιδιά, τον Αλέκο, τη Μαργαρίτα και την Κανή και παραπάνω τον Κώτσιο Πίτα με την Ελευθερία και το Σίκα. Δίπλα τους η Καλλιρόη του Μακατσιάνη και ο Γρηγόρης μαζί με τις κοπέλες τους Λίτσα και Τσιάντα και παραπέρα η Γαλάνω με τον άντρα της. Στο κάτω μέρος είναι ο Γιώργος ο Κοτσιλιάς με τη Βαρβάρα και τα τρία παιδιά τους, που κάθονται στην αυλή τους και ξεκουράζονται.

Και γυρίζω προς την πέρα-βρύση. Εκεί είναι η Μέλπω του Τζιόβα και η Πετσιλή του Δούκα που συζητούν για το πότισμα των κήπων τους, που είναι δίπλα. Και να η Αρέντω και η Λαία του Πούρηλη, με τα παιδιά της, έρχονται απ' την Κουρκούπιτα,

μαζί με τον κυρ-Γιάνν' κι ακολουθεί ο Λευτέρης, ο Αλέκος και ο Τόλης. Στο σπίτι βρίσκεται ο Κώστας, άρρωστος βαριά. και δίπλα τους η θεία Βότσω, με το Βελισσάρη και την Αννούλα κουβεντιάζουν ζωηρά.

Όσπου φτάνω στο Βασίλη Μάρη και στη Βασιλική της Σοφίας. Μπροστά στην πόρτα στέκεται η Ρίκα και η Πόπη, ο Μήτσος κι ένα τους παιδί.

Και φτάνουμε στη Μπορντάρου. οι

δύο γέροι είναι μέσα και συνομιλούν και δίπλα τους είναι η Ρίνα του Σιωμ' με το Χριστόδουλο, τη Γεωργία και τη Μρίκα. Σε λίγο φτάνω για να ξεκουραστώ στο πολύ φιλόξενο σπίτι της Μέλπως του Τζιόβα. Μαζί με τον Αναστάση της, τον υπεραϊωνόβιο, νοικοκυρεύουν μέρα-νύχτα και φωνάζουν, που ο γαϊδαρός έφυγε και κυνηγάει κάτι γαϊδούρες του κάτω-Μαχαλά, αχαλίνωτος.

Από πάνω ο Λάζος, ο Κοντογιάννης και η Κούλα, με τη Θέα και το μικρό Γιάννη μας υποδέχονται κι η Πετσιλή με το Χρήστο και την Αντιγόνη μας καλωσορίζουν.

Η Πέτραίνα, η Κουτσιοτόλαινα κι η Μπλια χαιρετούν και φτάνουμε στο Βασίλη το Σορβάκο και την Ευφροσύνη που περιμένουν το μοναχογιό τους, Γιώργο στην εξώπορτα νάρθει απ' την Ικαρία όπου υπηρετεί.

Η Ανθούλα του Πάντου, με τον αγροφύλακα και τα πέντε παιδιά τους μας χαιρετάνε κι η Σεβαστή μόνη της γυρίζει απ' τον κήπο του Μαυρογιάννη. Ο Τάσιος ο Μητρόπουλος και η Κούλα με τα παιδιά τους Βασίλη και Τάκη, Σπύρο και Πάτρα κουβαλούν ξύλα για το χειμώνα και φεύγουν προς του Μπρατζή τ' Αλώνια.

Κι εκεί που έβλεπα και χαιρετούσα, φιλούσα και αγκάλιαζα όλους τους Περμαχαλιώτες, με σταματά, χαμογελώντας όπως πάντα και αστεϊευόμενος, ο Μπάρμπα-Τάκης ο Χοντρός, πάνω απ' το σπίτι μου, στο Πηγαδούλι και μου λέει:

"Μανθούλη, τρέξε γρήγορα στο σπίτι σου. Η μάνα σου φωνάζει και δεν ξέρει που είσαι. Κι η θεία Κούλα σου έχει ένα γλυκό μαζί με την Αμαλία και τη θεία Νίτσα. Αρκετά σήμερα χάθηκες στον... Πέρα-Μαχαλά".

Ξαφνιάστηκα απ' αυτό το όνειρο και τη ζωντανή οπτασία και συνήλθα στη σημερινή, σχεδόν γεροντική μου πραγματικότητα.

Είδα για λίγο φανταστικά, πρόσωπα φευγέλα και αγαπητά, πρόσωπα ζωντανά του Πέρα-Μαχαλά, που μένουν και θα μένουν στη μνήμη μου για πάντα, μια και τα πρώτα βιώματά μου είναι ταυτισμένα μ' αυτό το Μαχαλά και με το Δικόρφο.

Πενήντα χρόνια πίσω ...στον Πέρα-Μαχαλά είναι μια ειδυλλιακή ατμόσφαιρα κι ένα αντάμωμα του παρελθόντος με το παρόν. Ένα παρελθόν με μύρια ζωντανά πρόσωπα, κι ένα παρόν με δυο ολομόναχους γερόντους...

ΔΗΜΑΡΧΟΙ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΑΡΧΕΣ

Χάρηκα πάλη, χθές, που επιβλήθηκε μια κοινότητα του Νομού μας (με κοινοτικό συμβούλιο, που

έρχόμενο από κοινό ψηφοδέλτιο...) και είδα και διασώσα έργα, που έλλαττο κυριολεκτικά τη μορφή της ζωής της.

Το μόλις αποπερατωθέν δραγωγείο λειτουργούσε ριστα και το εσωτερικό κτιο ύδρευσης έχει αναλωθεί.

Οι παραδοσιακοί δρόμοι του, πλακοστρώνονται, αναπαλαιώνονται. Ο κεντρικός του εσωτερικός δρόμος, ήδη ασφαλτοστρώθηκε. Η δάση του αξιοποιούνται, αποδίδουν έσοδα ουχί καταφρόνητα. Νέο γραφείο της Κοινότητας, με κωδικοποιημένο Αρχείο ήδη λειτουργεί και η οικονομία της εξυγίανση έχει ήδη ντελεστεί.

Η καθαριότητα της κοινότητας (με τοποθέτηση χρονων κάδων) έχει εξασφαλιστεί.

Ακόμη διαπίστωση μερική μου, ότι η συνεργασία του κοινοτικού συμβουλίου με τον τοπικό Εξωραϊστικό Σύλλογο είναι άριστη. Η λίαν αποδοτική και οι συλλογές, σωστές, μελετημένες και τεκμηριωμένες παραστάσεις στον εκάστοτε μήνα εξασφάλισαν τις συλλογικές πιστώσεις για την ανέγερση και ολοκλήρωση των έργων αυτού του μικρού παραδοσιακού οικισμού.

Τέλος γίνεται αναπαλαίωση παραδοσιακού σπιτιού για τη λειτουργία κοινοτικού αγροτικού ιατρείου και τοπικού λαογραφικού Μουσείου.

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΛΕΚΚΟΣ